

KODĒL ŠIURPĒS?

Vaikystēje labai mēgau klausytis istoriju apie vaiduoklius, numirēlius, baubus – ir perpasakoti kitiems, čia pat prikurdama dar kraupesnių siužeto detaļiņ.

Kodēl vaikai taip mēgsta šurpes? Mat jos padeda īgauti drāšos – baugulys, išgyventas klausantis pasakojimo ar jį skaitant, naikina pašmonēs baimes.

Tokios istorijos, manau, aktualios ir šiandien, kai įvairaus plauko raganos, būrėjos ir ekstrasensai rimtais veidais aiškina apie vėles ir jų įtaką gyviesiems. Kažkam naudinga, kad mes bijotume anapusbės, išėjusiųjų... Todėl reikia naujų, šiuolaikinių šiurpių, kurios mažintų iš naujo sėjamas baimes.

Ši knygelė – smagūs skaitiniai vaikams ir visai šeimai. Lengvą šiurpulį čia keičia juokas, paslaptį – žaismė.

Autorė

PRAPUOLĘ SLIBINAI

Pasaulio pradžioje Ponas Dievas buvo sukūręs keisčiausių gyvūnų – undinių, slibinų, dinosaurų... Atšalus orams lepūs dinosaurai išgaišo, undines pavydžios moterys išnaikino, o štai slibinus – pats Kūrėjas.

Kodėl?

Iš pradžių Dievas džiaugėsi tokiu baisiai gražiu žvėrimi: didelis kaip daržinė, ugnimi spjauto, iš nosies kibirkštys žyra, iš po uodegos dūmai šnypščia. Davė jam slibino vardą, o kituose pasaulio kraštuose žmonės šiuos gyvius drakonais vadino. Vieni pabaisos vandenyse plaukiojo, kiti žeme ropojo, tretieji urvuose lindėjo, bet visi turėjo sparnus ir galėjo ore lakioti. Kuo senesnis – tuo daugiau galvų, mat kas dešimt metų nauja galva išaugdavo, o gyvendavo ilgiau nei šimtą metų.

